

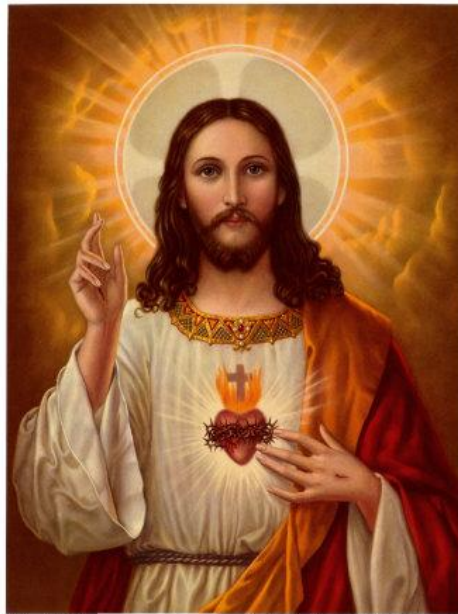
Jún - mesiac Božského srdca Ježišovho

Prežívame mesiac jún, ktorý je mesiacom Božského srdca. Toto srdce má v litániách množstvo prívlastkov. Dá sa povedať, že ide o prívlastky dokonalosti a dokonalosť patrí skutočne iba Bohu. Každý človek sa má usilovať o dokonalosť. Vo sv. Písme čítame: „Buďte dokonalí ako je dokonalý Váš. Otec.. Dokonalosť ľudskej bytosti sa v podstatnej miere odráža od dokonalosti srdca. Preto je veľmi dôležité priľnúť k vzoru dokonalosti, k Ježišovi Kristovi. On nosí vo svojom srdci každého človeka a to ešte skôr než by bol uzrel svetlo tohto sveta. Ježiš má srdce plné lásky, a túto lásku, ktorú rozlieva v srdci každého človeka, prostredníctvom sviatostí, nenásilným spôsobom žiada aj od teba. V malej bielej hostii, ktorú denne prijímame do svojho srdca, je Kristus prítomný ako Boh i človek zároveň je tu teda výnimočná možnosť spojenia dvoch srdiec.

Boh spája svoje srdce s našim. A to je veľká vec, pretože vzniká veľmi silné a jedinečné puto lásky. Málokedy si túto realitu vzťahujú pri prijímaní sviatostí dokážeme uvedomiť. Spolu s Kristom teda dokážeme veľmi veľa. Uvedomujeme si aké veľmi dôležité a podstatné sú v živote práve naše

rozhodnutia. Jedno možno urobíme práve teraz. Chceme spojiť svoje srdce, so srdcom Boha, aby On mohol cez nás pôsobiť tam, kde sa práve nachádzame?

Rozhodnutie je na každom jednom z nás, urobme ho celkom slobodne, Boh nikdy neporuší našu slobodu.

Aj keď je naše srdce slabé, nech nikdy nestratí schopnosť milovať. To Ježišovo srdce bolo prebodnuté, krvácalo, ale napriek tomu bolo plné lásky a nie nenávisti a zloby. Osobné utrpenie a bolesť, ktorú prežívame sa pokúsme prežiť láskou. S láskou je všetko jednoduchšie a ľahšie. Nie,

nechcem tým povedať, že ak budeme milovať, nebudeme trpieť, ale láska nášho srdca môže dať zmysel tejto bolesti, samozrejme za predpokladu, ak budeme o to stáť. Prosme o milosť v malom priestore urobiť veľké veci pre iných. Pre Teba, Pane, nič nie je nemožné. Naplňaj nás svojim pokojom, aby sme mohli byť poslami pokoja a lásky uprostred sveta, v ktorom žijeme.

Pane, vliaj si do našich srdiec nádej, jej kvapka nám vždy zostane. Nech nám táto nádej dá vieru v Teba a silu žiť!

Hľa, blázon v srdci hovorí: niet Boha!
Ohavný koná skutky ohavné a nikoho niet, kto by dobré robil.

Pán z neba hľadá na ľudí, či je kto múdry a či Boha hľadá.
Odpadli všetci, všetci oplaneli, niet, kto by robil dobré, jediného niet.

Či vedia o tom, žijúc v nepravosti, tí, čo ľud požierajú, s'aby jedli chlieb, tí, ktorí Boha neprosia?

Ale už trpnu v strachu, už sa boja.
Lebo Boh pôjde len so spravodlivým.
Chudáka chcete priviesť na posmech, no vedzte: Boh je jeho záštitou.

Kiež zo Sionu príde spása Izraela, Hospodin zmení údel svojho ľudu a Jákob zaspieva a poteší sa Izrael!

Kto smie byť, Pane, hosťom v Tvojom stánku? Na Tvojom vrchu kto smie prebývať?

Kto bez úhony koná spravodlivosť a pravdu vraví ľuďom zo srdca; jazykom nikdy na cti neutŕha a neublíži inému; kto na bližného hanu neváľa, kto odoženie podliaka a tých si uctí, čo sa Boha boja; kto prisahané slovo nezruší, kto nedáva svoj peniaz na úžeru a cudzí neprijíma v úplatok.

Kto takto koná, večnosť pretrvá.

Novokňaz prijíma požehnanie od biskupa pri kňazskej vysviacke, po ktorej už sám požehnáva, dobrorečí veriacim. Ten, kto sa zúčastní na primičnej svätej omši a prijme novokňazské požehnanie, môže získať úplné odpustky?

Je to tak, že na záver primičnej svätej omše novokňaz udeľuje svoje novokňazské požehnanie, ktoré je u veriacich vo veľkej úcte. Novokňaz pri kňazskej vysviacke sám prijal požehnanie od biskupa a teraz, na začiatku svojho kňazského života, požehnáva veriacich v mene Cirkvi. Je totiž poslaný, aby požehnával a posväcoval. Slovo požehnanie pochádza z latinského benedictio, ktoré je zložené z dvoch slov: bene – dobre a dictio – hovorenie, reč, slovo.

V slovenčine používame aj synonymum dobrorečenie. Znamená to, že požehnaním vyjadrujeme a vyprosujeme dobro. Prameňom požehnania je sám Boh, „ktorý nás v Kristovi požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním“ (Ef 1, 3). Katechizmus Katolíckej cirkvi nám pripomína, že požehnanie sú oslavou Boha za jeho diela a dary a súčasne orodovaním Cirkvi, aby ľudia mohli používať Božie dary v duchu evanjelia (porovnaj KKC 1678 a 1669). Súčasne nám pripomína, že každý pokrstený je povolán, aby bol pre iných požehnaním a aby im žehnal. Požehnanie na primíciách je dvojaké. Najprv primicianta požehávajú rodičia. V ľudových tradíciách sú vo veľkej úcte požehnanie, ktoré udeľujú rodičia svojim deťom pred sobášom, keď opúšťajú rodinné hniezdo a nastupujú na cestu životom. V našom prípade ide o rodičovské požehnanie synovi pred slávením jeho prvej svätej omše – primíciami. Rodičia udeľujú požehnanie svojmu dieťaťu na základe svojho krstného kňazstva. Potom novokňaz udeľuje požehnanie svojim najbližším a veriacemu ľudu. Sptujete sa, či prijatím novokňazského požehnanie možno získať úplné odpustky. Áno, každý veriaci, ktorý sa nábožne zúčastní na primičnej svätej omši a prijme novokňazské požehnanie, môže ich získať, avšak je nutné splniť všeobecné podmienky na získanie odpustkov. Na záver spomením ľudovú múdrosť, v ktorej sa hovorí, že pre účasť na primičnej svätej omši a novokňazskom požehnaní sa oplatí aj topánky zodrať. Nech nám tieto udalosti znova prinesú vnútorný pokoj a ochotu dobrorečiť ľuďom okolo nás.

THLIC. IMRICH ZAHURANEC, SPIŠSKÁ KAPITULA

Myšlienky Jána Pavla II.

Cirkev buduje ten, kto vo vernosti svojmu krstu žije sväto, odmieta hriech, nesie s Kristom svoj kríž a svojím príkladom ukazuje bratom náročnú a radosnú skutočnosť evanjelia.

Sabana Park, Stredná Amerika, 3. marca 1983

Najdrahší priatelia, ste mladí, a vaša mladosť je úlohou. Boh si chce poslážiť vašimi mladými silami, aby ste sa stali nositeľmi dejín spásy a misionármi jeho radosti. Nalaďte sa na vlnovú dĺžku, ktorá vychádza z Krista!

Modlitbová vigília, Rím, 1992

Elišáš hovorí Bálovým prorokom: „Potom vzývajte meno svojho boha a ja budem vzývať meno Pánovo. A Boh, ktorý odpovie ohňom, ten je Boh.“ Všetok ľud na to odpovedal: „Návrh je dobrý!“ (1 Kr 18, 24). Hovorí sa tu o vzývaní Božieho mena, po ktorom zostúpil oheň.

Pre nás je tým naj dôvernejším Božím menom, ktoré bolo zjavené, meno Ježiš Kristus, Jehošua, „Boh je spása.“

Vzývanie Ježišovho mena nás vtahuje do najväčšieho tajomstva nášho života - do dôverného spoločenstva s Bohom, do úzkeho vzťahu s celou Najsvätejšou Trojicou. Je na nás, aby sme stále znova objavovali moc a silu tohto mena v každodennom živote.

V tomto mene máme prístup k Otcovi, v tomto mene sa nám otvára dar Ducha: „Oheň som prišiel vrhnúť na zem; a čo chcem? Len aby už vzplanul!“ (Lk 12, 49). Áno, vzývanie Ježišovho mena vedie k prijatiu jeho Ducha a k zapáleniu nášho srdca láskou k Bohu.

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD „Učenie“

Sväté omše v 11. týždni cezročného obdobia (B)

18.VI. pondelok *«Missa tridentina»*

18.00 *Za dar obrátenia a Božej pomoci*

19.VI. utorok

18.00 *Za ě Vojtecha Striža a rodičov*

20.VI. streda

18.00 *Za ě Jozefa Šimurku*

21.VI. štvrtok

17.15 *Adorácia + posvätný ruženec*

18.00 *Za ě Viliama Tavalého – 30. deň*

22.VI. piatok

18.00 *Za čiteľov Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a Nepoškrveného Srdca Panny Márie*

23.VI. sobota

08.00 *Na úmysel obetujúceho kňaza*

Upratovanie kostola č.d. 229 - 253

24.VI. 12.nedeľa v cezročnom období (B)

08.00 *Za ě Jána a Teréziu Stojkovičových, synov, a nevestu Jarku*

Lektori: Jurčovičová M, Hrdlovičová E.

10.00 *za farníkov*

Lektori: Hrdlovičová K., Šuplatová M.

14.00 *Posvätný ruženec, litánia*

Liturgický kalendár

18.VI. pondelok sv. Gregor Barbarigo, biskup

19.VI. utorok sv. Romuald, opát

20.VI. streda bl. Margita Ebnerová, panna

21.VI. štvrtok sv. Alojz Gonzága, reholník

22.VI. piatok sv. Paulín z Noly, biskup, sv. Ján Fišer, biskup a Tomáš Mor, mučeníci

23.VI. sobota sv. Jozef Cafasso, kňaz

Slovo na dnes

Čo nám hovoria svätí - pokračovanie
Svätý František Saleský (1567 - 1622)

Všetko prispieva k dobru tým, čo milujú Boha

Tým, čo milujú Boha, sa všetko obráti na dobro. A vskutku, ak Boh môže a vie vyťažiť dobro aj zo zla, či to neurobí pre tých, ktorí sa mu bez výhrady oddali?

Áno, aj hriechy, pred ktorými nás Boh svojou dobrotivosťou chráni, Božia Prozreteľnosť obracia na dobro tým, ktorí mu patria. Dávid by nikdy nebol naplnený toľkou pokorou, keby nezhešil. Ani Magdaléna by tak nemilovala Spasiteľa, keby jej neodpustil toľko hriechov. A on by jej ich nemohol odpustiť, keby sa ich nedopustila.

Hľa, milá dcéra, aký skvelý majster milosrdenstva; obracia naše biedy na milosť a z jedu našich neprávostí vyrába blahodarný liek pre naše duše.

Povedzte mi prosím, čo by mal z našich zármutkov a žiaľov, z našich námah, z prenasledovaní, ktorých sa nám dostáva? Ak sa vás teda niekedy čosi neradosťné dotkne, nech je to čokoľvek, ubezpečte svoju dušu, že ak nechvejne miluje Boha, všetko sa obráti na dobré. A hoci aj nevidíte hybnú silu tejto zmeny, o to istejšia si môžete byť, že príde. Ak vám Boh hádže do očí blato hanebností, chce vám tým dať jasný zrak a ukázať vám čosi vznešené. Ak vás Boh nechá padnúť ako svätého Pavla, ktorého zrazil na zem, chce váš tým len pozdvihnúť do svojej slávy.

Po Bohu túžiť bezhranične a po ostatnom s mierou

Bezhranične, vytrvalo a bezvýhradne treba túžiť len po Bohu, ale na prostriedky, ktorými mu chceme slúžiť, sa nemáme priveľmi viazať, aby sme neboli veľmi otraseení, ak ich nebudeme smieť použiť.

Dôvera v Božie riadenie

Mierou Božieho riadenia v našom živote je dôvera, ktorú v toto riadenie máme.

Nehody v živote neočakávajte s neurčitou obavou, ale s nádejou, že Boh, ktorému patríte, váš bude z nich pribežne vyslobodzovať. Až doteraz vás predsa opatroval; len sa naďalej pevne držte ruky jeho Prozreteľnosti a on vám bude vždy a všade nápomocný; a tam, kde nebudete vládnuť kráčať, on vás ponesie. Čoho sa máte obávať, najdrahšia dcéra, ak patríte Bohu, ktorý nás ubezpečil, že tým, ktorí ho milujú, sa všetko obráti v šťastie? Nepremýšľajte vôbec o tom, čo bude zajtra, pretože ten istý večný Otec, ktorý dbá o vás dnes, bude sa starať aj zajtra, vecne: buď na vás vôbec nedopustí zlo, alebo ak ho aj dopusti, dá vám i nepremožiteľnú odvahu znášať ho.

Zotrúvajte v pokoji, najdrahšia dcéra, vylúčte zo svojej predstavivosti to, čo vás môže rozrušiť, a často hovorte nášmu Pánovi: „Ó, Bože, ty si môj Boh a ja sa ti zverujem; buď mojou pomocou i záštitou a ničoho sa nebudem báť, lebo nielenže si so mnou, ale aj vo mne a ja v tebe.“ Čoho by sa mohlo báť dieťa v náručí takého Otca? Buďte celkom dieťaťom, najdrahšia dcéra, a ako viete, deti sa nezaťažujú kopou starosti, to robia za nich iní: sú naozaj dosť silne, ak prebývajú so svojim otcom. Robte tak aj vy, najdrahšia dcéra, a budete v pokoji.

Vyhnuť sa náhleniu

Svoje veci máme vykonávať starostlivo, ale bez naliehania a ustarostenosti.

Nenáhlite sa v práci, lebo každá náhlivosť zatemňuje rozum a oberá o súdnosť, ba dokonca nám bráni v dobrom uskutočňovaní diela, za ktorým sa náhlime...

Keď Pán karhal svätú Martu, hovoril jej: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci“ (Lk 10,41).

Pozrite, keby bola iba starostlivá, vôbec by sa neznepokojovala. Bola však úzkostlivo ustaraná, vo svojej horlivosti sa príliš ponáhľala, strácala pokoj, a preto ju Pán pokarhal.

Náhlivá práca nikdy nebýva dobrá... Preto všetko prijímate v pokoji a svoje práce sa usilujte robiť jednu po druhej, tak ako prichádzajú.

Zachovať si pokoj napriek všetkým chybám a nedostatkom

Musíme nenávidieť svoje nedostatky a chyby, ale táto nenávisť ma byť pokojná a mierna, nie zatrpknutá a vyvolávajúca rozorvanosť; na chyby a nedostatky treba hľadieť s trepezlivosťou a využiť ich na vlastne sväté poníženie. Ak to nedokázate, dcéra moja, vaše nedokonalosti, ktoré citlivo zachytávate, vyvolajú vo vás nepokoj ešte rafinovanejšie, čím sa len prehĺbia. Lebo nič tak neživí naše chyby a nedostatky ako nepokoj a unáhlenosť, s akou sa ich chceme zbaviť.

Miernosť a pokoj v horlivosti voči blížnemu.

Novicmajsterke: Ó, dcéra moja, Boh vám prejavil veľké milosrdenstvo, že vyzval vaše srdce, aby bolo blížnemu láskavou oporou, a sväto vnoril balzam láskavosti srdca voči blížnemu do vína vašej horlivosti... Len toto vám chýbalo, najdrahšia dcéra; vaša horlivosť bola celkom dobrá, mala iba ten nedostatok, že bola trochu prudká, trochu naliehavá, trochu nepokojná, trochu puntičkárska. A teraz ju vidíme očistenú: odtiaľ bude mierna, zhovievavá, láskavá, pokojná, znášateľná.

Prijmite bez rozrušenia, že nie vždy sa vám podarí zachovať si pokoj.

Dcéra moja, usilujte sa zachovať svoje srdce v pokoji potláčaním náladovosti. Nehovorím „zachovávajte ho v pokoji“, ale „usilujte sa o to“; nech je to vaša prvoradá starosť. Vyhýbajte sa príležitosti stratiť duševnú pohodu ak sa vám nedarí rýchlo utíšiť búrku svojich citov.

Jacques Philippe „Hľadaj pokoj a zotrvej v ňom“

Ježiš im vyšiel v ústrety

(Mt 28, 8 - 15)

V dejinách sveta iba k jednému hrobu privalili kameň a postavili vojakov na stráž, aby zabránili mŕtvemu vstať. Pre istotu! Ale kameň bol a zostal na večné časy odvalený od hrobu. Pred Bohom sú ľudské veci malicherné. Keď Boh hovorí, ľudia musia mlčať, keď Boh koná, ľudské opatrenia nič nezmôžu.

Strach je opatnejší ako láska. Bol to nedefinovaný pocit pred tajomstvom Kristovej osoby, zmiešaný so strachom, že by mohlo dôjsť k tomu, čo Kristus povedal. Človek má od Boha prirodzenú túžbu nájsť pravdu, ale tiež sa vie postaviť proti pravde. Pravda má svoje dôsledky a vyžaduje aj obeť. Za pravdou stojí večnosť, klamstvo stálo veľa peňazí, ale aj stratu večnosti pre tých, ktorí chceli umlčať pravdu. Pravdu však nemožno potlačiť. Možno ju len načas zabrzdiť. Pravdu, ako Ježiš vyjde raz každému v ústrety.

Ježiš sa zjavuje a ukazuje učeníkom identifikačné znaky ukrižovania, že je to on. Tu sa začínajú dejiny kresťanstva ako dejiny viery. Odtiaľ sa Kristov kríž, najsvätejší znak zo všetkých znakov vo vesmíre, nebude oddeľovať od Kristovho zmŕtvychvstania. Kristov príbeh sa nekončí jeho vzkriesením a zmŕtvychvstaním. Naopak! Boh nanovo začína - dejiny Emanuela pre celý svet.

*Smrťou sa končí čas rozhodovania.
Moje rozhodnutie má teraz večný význam.*

Ľuboš Onderčín „V hlbínach slova“

DETSKÉ ZRKADLO

Keď sa učiteľka v škole spýtala 10-ročných detí, čo sa im na dospelých najviac nepáči, dostala takéto odpovede:

- Dospelí dávajú sľuby, ktoré väčšinou buď zabudnú splniť, alebo sa vyhovoria, že to nemysleli až tak vážne.
- Dospelí nerobia to, čo žiadajú od svojich detí - napríklad, neupracujú si po sebe veci, nie sú pekne upravení alebo nehovoria vždy pravdu.
- Dospelí nikdy poriadne nepočúvajú, čo deti hovoria. Odpoveď majú vždy pripravenú skôr, než deti dokončia svoju otázku.
- Dospelí robia chyby, ale nikdy si to nepriznávajú. Vždy predstierajú, že sa nepomýlili alebo že chybu urobil niekto iný.
- Dospelí vyrušujú deti pri hre a myslia si, že im to nevadí. Ale ak dieťa vyruší dospelého, ten mu buď vynadá, alebo urobí ešte niečo horšie.
- Dospelí sa nevedia vcítiť do túžob svojich detí. Ak si chcú deti niečo kúpiť - hoc aj za vlastné peniaze - a rodičom sa to nepáči, vždy povedia: „Neviem si predstaviť, čo s tou haraburdou budeš robiť.“
- Dospelí niekedy trestajú deti neprimerane. Podľa mňa nie je správne, ak ti za nejakú malú hlúposť, ktorú si vyvedol, vezmú niečo, čo pre teba znamená veľmi veľa. Inokedy možno urobíš niečo naozaj zlé a oni povedia, že ťa potrestajú, ale neurobia to. Nikdy nevieš, čo sa dá od nich očakávať.
- Dospelí vždy hovoria o tom, čo robili a čo všetko vedeli, keď mali 10 rokov, ale nikdy sa nesnažia zamyslieť sa nad tým, čo to znamená mať 10 rokov práve teraz.

Keď deti kľamú, trestáme ich, ale keď povedia pravdu v nepravý čas, hrozne ich zmlátíme.

O.Fišer

Rok nad evanjeliom

Tvorcovia pokoja

Prví ktorí boli oslovení blahoslavenstvami, boli apoštoli a učeníci. Ježiš uprel na nich oči a povedal: „Blahoslavení tí, čo šíria pokoj...“

Kristus pozval apoštolov, aby šírili Boží pokoj. Ten našli najprv oni sami v ňom a teraz ho mali rozdávať ďalej. Kristus im po vzkriesení povie: „Pokoje vám!“ Oni pôjdu po domoch a budú pozdravovať: „Pokoje tomuto domu!“ Neskôr budú zachraňovať pokoj i vlastným utrpením. Zlých budú odzbrojovať tým, že nevrátia úder.

Cirkev mala v každej generácii takýchto tvorcov pokoja, ktorí pokoj milovali a tvorili. Východná staroslovienska liturgia ich nazýva pokojamilovní, mierotvorcovia. Sú medzi nami aj dnes. Neprehlbujú nepriateľstvá. Nerozkrkajú nenávisť podozreniami. Nelejú benzín do ohňa v sporoch. Nerozduchujú hádky, neženu veci na nože, neutvárajú situácie bez východiska. A ani nerezignujú. Tvorja pokoj - pacifisti! Vnášajú ho do sveta a medzi ľudí úpornou snahou a trpezlivosťou.

Blahoslavení prenasledovaní

Podľa Ježišovho prísľubu. aj tí budú blahoslavení, ktorí budú trpieť pre spravodlivosť, pre spravodlivú vec Božiu, pre spravodlivú vec človeka. S jednou i druhou sa stotožňuje sám Ježiš. Preto môže povedať: „Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať...“

Mnohí budú prenasledovať učeníkov, Cirkev, chudobných a bezbranných. Budú rnieť na ľudí, ale úder zasiahne Krista, ktorý sa s prenasledovanými stotožňuje. Tak povie raz Šavlovi, ktorý prenasleduje bezbranných veriácich: „Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?“

Žiaľ, prenasledovanie tu bude vždy. A vždy budú prenasledovatelia aj prenasledovaní. Ale prenasledovaní pre Krista budú blahoslavení. Krásne to vyjadril T. S. Eliot v dráme Vražda v katedrále, kde Tomáš Becket tesne pred zavraždením hovorí:

„Muž spravodlivý by jak smelý lev mal byť obrnený pred strachom. Tu som!“

Nie zradca kráľa. Som kňaz vysvätený, som kresťan, krvou Krista vykúpený, pripravený vyliat vlastnú krv.

Cirkev vždy niesla toto znamenie, znamenie krvi. Za krv krv...“

On krvou vykúpil môj život, ja svojou za jeho krv zaplatím, za jeho smrť smrťou tiež...“

Po boku každého prenasledovaného pre spravodlivosť kráča sám vzkriesený Pán, plný Božieho života.

Blahoslavenstva - protiklad sveta

V blahoslavenstvách preberal Ježiš osem kľúčových slov a skutočností sveta - zabezpečenosť, pomstu, pôžitok, popularitu, bezstarostnosť, sexualitu, moc, komfort. Ježiš vyvracia tradičné postoje, ktoré sa s nimi spájajú.

Tým, ktorí tvrdia, že šťastie je v bohatstve, hovorí o chudobe. Proti zásade za jeden úder dva hovorí, že šťastím pre obe strany je neudrieť, nevrátiť úder a odpustiť. Tým, čo vyhlasujú, že sa treba smiať, veseliť a o nič sa nestarať, hovorí, že šťastie môže byť aj v očisťujúcich slzách. Proti radám zlosynov, že inštinkty treba uvoľňovať, hovorí, že šťastie je v čistom srdci. Tým, ktorí radia hľadať slávu a popularitu, a zastrašeným hrozbou prenasledovania hovorí: Nebude to zle znamenie, keď vás budú pre pravdu, spravodlivosť - teda pre mňa - nenávidieť. Tým, čo chystajú v čase pokoja vojnu, hovorí, že blahoslavení sú tí, ktorí stále a opravdivo šíria a upevňujú pokoj.

Toto všetko Ježiš nielen hovoril, ale aj uskutočňoval. Zlo, ktoré vyvracal slovami, vyvrátil svojim životom. Za dobro a záchranu všetkých, ktoré sledoval, položil život. Na vrchu bez mena vyhlásil blahoslavenstvá. Na druhom vrchu - Kalvárii - obetoval za ich uskutočnenie život. Uskutočnil to, čo hlásal.

Netreba sa čudovať, že pri hlásaní narazil na odpor sveta - to sa deje i dnes. Pokúste sa hlásať blahoslavenstvá iným a pokúste sa žiť podľa nich - privoláte na seba hnev sveta. Tak to bolo od začiatku. Vo chvíli, keď Ježiš vyhlásil blahoslavenstvá, akoby bol naznačil svoju vlastnú smrť.

Každý chce byť šťastný. No cesta k šťastiu, ktorú vyhlásil Ježiš, bola v protiklade s praxou sveta. Každý sa stane nepopulárnym, keď sa postaví proti zvyklostiam sveta a proti jeho zásadám. Ale Ježiš, náš Pán, mohol povedať: „Dúfajte, ja som premohol svet!“ (Jn 16, 33) Jeho cesta bola dobrá a zostáva dobrá navždy.

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku